

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 323/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť D. P., P., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia čl. 1, čl. 12 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 9 Co/416/2009-178 z 25. mája 2010 a uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11 Co/93/2009-207 z 30. apríla 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 3. augusta 2010 doručené podanie D. P., P. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Ústavná sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky proti porušovaniu základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky*“, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia čl. 1, čl. 12 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co/416/2009-178 z 25. mája 2010 a uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11 Co/93/2009-207 z 30. apríla 2010.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy o veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, zjavne neopodstatnené návrhy, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa Ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť sťažovateľa v predloženej podobe nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Zo sťažnosti predovšetkým nie je zrejmé, akej veci sa týka, a chýba náležité a zrozumiteľné odôvodnenie návrhu.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že porušovateľom základného práva alebo slobody je krajský súd a predmetom sťažnosti je rozsudok krajského súdu č. k. 9 Co/416/2009-178 z 25. mája 2010 a uznesenie krajského súdu č. k. 11 Co/93/2009-207 z 30. apríla 2010, pričom sťažovateľ uvedené rozhodnutia krajského súdu priložil ako prílohu k svojej sťažnosti. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 9 Co/416/2009 (resp. 5 C/209/2008 na súde prvého stupňa) bolo určenie práva navrhovateľa užívať byt odporkyne a konania vedeného pod sp. zn. 11 Co/93/2009 (17 C/129/2006 na súde prvého stupňa) určenie výživného manželovi. Samotné odôvodnenie sťažnosti obsahuje citácie ustanovení právnych predpisov, citácie vybraných rozhodnutí ústavného súdu a všeobecný výklad právnych princípov (napr. princíp právneho štátu, princíp právnej istoty a spravodlivosti, princíp rovnosti účastníkov konania a pod.). V odôvodnení sťažnosti sťažovateľ poukazuje na iné konania – konanie o rozvod manželstva sp. zn. 9 C/62/2005, o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva sp. zn. 18 C/120/2006, konanie sp. zn. 17 C/126/2006, konanie sp. zn. 9 Co/154/2007 a konanie sp. zn. 14 S/144/2008. Z odôvodnenia sťažnosti nie je zrejmý súvis uvedených konaní s postupom a rozhodnutím krajského súdu v konaniach sp. zn. 9 Co/416/2009 a 11 Co/93/2009 a s namietaným porušením označených základných práv a slobôd sťažovateľa. Odôvodnenie sťažnosti obsahuje okrem toho aj všeobecné konštatovania – napr. *„... to, čo som za posledných päť rokov na súdoch v Trnave zažil, hraničí s popretím základného práva prístupu k riadnemu súdu...“* alebo *„... odmietnutie požiadavky odstrániť právnu neistotu ohľadom manželských práv, ktorú zavinila súdna moc svojim rozporuplným postupom, treba preto jednoznačne považovať za správanie odporujúce ústave SR...“* prípadne *„... mám právo poznať odpoveď na otázku, či je v SR možné, aby manželka – bez akejkoľvek právnej ujmy – vyhodila manžela na ulicu, zbavila ho akéhokoľvek prospechu z manželstva*

a násilným spôsobom mu bránila v uplatnení jeho základných práv...“. Sťažovateľ taktiež namieta, že v konaní sp. zn. 9 Co/154/2007 (sp. zn. 18 C/54/2007 na súde prvého stupňa) krajský súd vyhlásil potvrdzujúci rozsudok bez toho, aby upovedomil účastníkov o čase a mieste vyhlásenia rozsudku. Sťažnosť je formulovaná všeobecne, sťažovateľ v nej neuvádza konkrétne a relevantné tvrdenia, ktoré by sa týkali označeného predmetu sťažnosti a označených ustanovení ústavy, resp. označených základných práv a slobôd, ktorých porušenie namieta. Sťažnosť ako celok je nezrozumiteľná a neumožňuje, aby ju ústavný súd meritórne prerokoval.

Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Uvedené nedostatky zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti sťažovateľa boli dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie ústavný súd sťažovateľa na odstránenie nedostatkov sťažnosti nevyzýval primerane aplikujúc (§ 31a zákona o ústavnom súde) ustanovenie § 5 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2010